

6. april 2018

Høringsvar: Nyt skovprogram

Skovprogrammet vil sætte retningslinjerne for, hvad myndighederne i de kommende år vil gøre for at beskytte naturen og stoppe artstabet i de private og offentlige skove. Derfor er indholdet af det meget væsentligt for skovnaturen.

Desværre byder skovprogrammet ikke på nye tiltag i forhold til natur- og artsbeskyttelse, og er i sin nuværende form ikke egnet til at stoppe artstabet.

I Danmark har vi et accelererende artstab trods en national målsætning om, at tabet skal være stoppet i 2020.

Regeringens svar på det er, at 10 procent skov i 2040 skal have biodiversitet som det primære driftsformål. Et mål, der er identisk med det eksisterende skovprogram fra 2002.

Naturbeskyttelse.dk vil indlede med 5 punkter, der, såfremt de implementeres, kan styrke skovprogrammets naturindsats væsentligt. Efterfølgende vil vi begrunde hvorfor.

Vi foreslår:

- At skov, der tinglyses som natur uden skovhugst, eller er omfattet af en anden permanent beskyttelse, fritages for beskatning. Dette bør også gælde §3 beskyttede arealer.
- At der afsættes midler, så der indenfor en meget kort årrække som minimum sikres beskyttelse af 53.000 hektar privat skov og 22.000 hektar offentlig skov. De bør have en tinglyst beskyttelse, der sikrer, at skovene alene har natur- og biodiversitetsmål .
- At der arbejdes frem mod, at alle offentlige skove, hvor det er muligt, skal rumme en bestand af store planteædere, udover hjortevildt. Det kunne være heste, der kan holdes inde med almindeligt elhegn, uden at påvirke andre arter. Det er i den forbindelse væsentligt, at der ikke tilskudsføres.
- At skov og lysåbne arealer forvaltes sammen. Skovarterne er i høj grad knyttet til overgangszonerne mellem skov og lysåben natur, derfor er det vigtigt, at disse

arealer ses i en sammenhæng, og ikke som nu, ofte forvaltes separat.

- At skovhugsten på 10-50 år i de statslig skove til biodiversitetsformål bortfalder, og at der kun skoves i det omfang, det eksplicit giver mening for at fremme naturkvaliteten. Læs høringssvar til [biodiversitetsskov](#) (1)

Vi mangler ikke skov, men natur.

Det burde efterhånden stå mejslet i skovens gamle træer, at det, vi gør nu, ikke er i nærheden af at kunne stoppe artstabet - det har [videnskabelig rapport](#) (2) på videnskabelig rapport vist.

Uanset om det er 50 eller 100 procent af Danmarks skove, der er i ugunstig bevaringsstatus, er det uacceptabelt, at et af verdens rigeste lande ikke kan levere arterne i skovene en bedre beskyttelse.

Skovprogrammet har en målsætning om, at 20-25 procent af landet skal være dækket af et "skovlandskab" inden udgangen af dette århundrede. Naturbeskyttelse.dk anerkender, at skove har mange forskellige formål. Det kan lyde flot med 20-25 procent skov, men det er ikke skov, vi mangler, men arealer, hvor naturen har førsteprioritet, naturlige dynamikker, og særligt, at de gamle træer ikke fældes.

Hvad enten det er i private eller offentlige skove, tømmes de i dag systematisk for de gamle træer. Det burde undre alle, der kommer i skovene, hvor de gamle træer er blevet af. De står ikke på roden og ligger ikke som træruiner i skovbunden. Stormene og træernes alder (hvis de fik lov til at blive gamle) burde ellers levere masser af dødt ved, men situationen i dag er, at få måneder efter, at de er faldet eller gået ud, er de fleste væk, og der er ryddet pænt op.

Vil regeringen have intensive produktionsskove, så fint, men forklæd det ikke under den positive betegnelse "skovlandskab". Kald det, hvad det er: produktionsskove.

I Skovprogrammet skriver regeringen, at 10 procent af skovarealet skal have fokus på biodiversitet. Det kan lyde flot, men ser man på, hvad der i Skovprogrammet medregnes i denne kategori, bliver resultatet, der skulle sikre artsrigdommen, virkelig udvandet. Eksempelvis er produktionsskov med selvforyngelse medregnet i denne kategori. Uanset, at denne produktionsmåde er mere naturvenlig end andre, så er det at stikke befolkningen blår i øjnene at påstå, at der gøres en effektiv indsats for de sjældne og sårbare arter med den slags tiltag.

Naturbeskyttelse.dk mener, at de 10 procent skov, der skal dedikeres naturformål, skal have entydigt fokus på udvikling af vild natur. Det betyder bl.a., at der ikke skal skoves, med mindre det direkte tjener et biodiversitetsformål. Det er væsentligt, da arterne ellers fortsat risikerer at tabe til fortællingen om bæredygtighed, naturnær skovdrift og vores voksende skove - voksende i tømmerværdi måske, men absolut ikke i artsrigdom.

Det skal også bemærkes, at skovbeskyttelse ikke bør tage udgangspunkt i, om et areal er stort eller lille, men i, hvor arterne lever og er truede. Selv små lommer kan i dag rumme en høj artsdiversitet, som mod alle odds har overlevet. Disse små lommer skal der bygges videre på, så arter kan sprede sig og derved forbedre deres overlevelsesmuligheder.

Men heller ikke her vil skovprogrammet levere tilstrækkelig beskyttelse eller fremskridt.

Der skal tages hånd om beskyttelsen i de private skove

Hovedparten af vores arter lever i de private skove, og hvis ikke beskyttelsen styrkes væsentligt og finansieres, kan vi gøre nok så meget i de offentlige uden, at tabet stoppes.

Der er ikke vundet meget, hvis skovningsmaskinerne bare kører løs i de private skovområder i stedet for de offentlige. Ud af Danmarks cirka 625.000 hektar skovareal er 75 procent ejet af private.

I den minimumshandling for skovenes natur, som Københavns Universitet nåede frem til i rapport "[Bevarelse af biodiversiteten i de danske skove](#)" (3) fra 2016, er det akutte behov for arealer udlagt til entydige naturformål opgjort til 53.000 hektar privat og 22.000 hektar offentlig urørt skov.

Det bør dog bemærkes, at det, der i rapporten fra KU lægges til grund for at sikre arter mod at uddø, er, at de har bestande tre steder i Danmark.

Tre steder i Danmark er meget, meget lidt, og derfor bør anbefalingerne også ses som en absolut minimumsindsat for skovens arter.

Politisk er denne erkendelse vigtig, da der altså ikke er tale om naturbeskyttelse, men alene om en nøgtern videnskabelig redegørelse for, hvad der skal til, hvis regeringen skal undgå den ultimative konsekvens: at flere arter uddør nationalt.

Det skal bemærkes, at Naturbeskyttelse.dk anbefaling er, at 30-40% af Danmarks samlede skovareal lades urørt, hvis skoven og arterne i dem skal sikres tilstrækkelig beskyttelse.

Økonomi

Men det kræver som nævnt, at der arbejdes med lovgivning og en økonomisk model, som sikrer, at hugsten ikke bare intensiveres i de resterende skove.

Det kræver politisk vilje til handling og ikke kun retorik om, at man gerne vil tilgodese naturen, når pengene er fundet. Her kunne et væsentlig værktøj være, at skove, der er tinglyst til naturformål uden hugst, blev fritaget fra beskatning. Det ville sikre skovejere et langvarigt incitament til at lade naturen blive omdrejningspunkt på deres arealer.

Såfremt regeringen ikke vil afsætte midlerne på finansloven, har Naturbeskyttelse.dk [her](#) (4) skitseret en model til, hvordan skovbeskyttelsen kan finansieres ved, at vi alle bidrager med et beskedent "naturgenopretningsbidrag" på ca. 0,3 af personbeskatningen.

Det kræver som nævnt vilje til handling, og et første skridt må som minimum være, at den plan, der ligger for skovene, er ambitiøs og har en tidshorisont (5 – 10 år), der kan gøre en reel forskel for de vilde arter. Som det er nu, risikerer vi, at arterne uddør lokalt og nationalt, inden vi ser effekten af tiltagene.

Med venlig hilsen

Peder Størup

Naturbeskyttelse.dk

Bilag:

1: <http://www.naturbeskyttelse.dk/2018/04/06/hoeringsvar-til-udpegning-af-skov-til-biodiversitetsformaal/>

2: <http://dce.au.dk/aktuelt/nyheder/nyhed/artikel/status-over-naturen-i-danmark/>

3: http://macroecology.ku.dk/dk/medier/news_list/2016/saadan-redder-vi-dyr-og-planter-i-de-danske-skove/

4: <http://www.naturbeskyttelse.dk/2017/05/17/red-naturen-med-en-naturskat/>